

FRANKFORT, den 31. October.
 Uit Odessa wordt den 14. October het volgende geschreven: » Zoo dra in de hoofdkwartieren aan de Russische zijde de tijding ontvangen werd, dat de Turksche commissarissen de hun voorgelegde overeenkomst geteekend hadden, trokken de troepen, welke tot de uiterste grenzen voortgerukt waren, in hunne meer verwijderde kantonementen terug. Men kan als zeker stellen, dat Z. M. de Keizer van Rusland de overeenkomst bekrachtigen zal. Te Konstantinopel echter zouden hiertegen kortstondige bezwaren kunnen voorkomen. De mufti moet elk vredesverdrag met een Fetwa voorzien, en deze wordt eerst verleend nadat daarover groote buitengewone divans vergaderingen zijn gehouden. Hoe waarschijnlijk het ook onder de tegenwoordige omstandigheden is, dat de mufti voor de bekrachtiging verklaren zal, hangt dezelve echter ten rechte van den mufti af. Doch deze zal in 't einde, vermits de uitrustingen der Porte als 't ware nog in de kindsheid zijn, even als de Sultan zich naar de omstandigheden schikken. Is nu eens de bekrachtiging daar, dan zal de Grieksche kwestie, welke te Petersburg door verscheidene groote mogendheden voor eene Europische werd verklaard, weder op het tapijt komen en nieuwe verlegenheid te weeg brengen. Sommigen zeggen schertsender wijze, dat men aldus de Turken enkel met ultimatus vreedzaam uit Europa zal dringen. Anderen gelooven, dat de ontwikkeling van het kluwen nog nabij niet is.

Van den 1. November.

Uit Odessa wordt den 15. October het volgende gemeld: » Bij de nieuwe overeenkomst tusschen Rusland en de Porte wordt onder anderen volle vrijheid der scheepvaart op de Zwarte Zee voor de Russische vlag bedongen, alsmede de oprigting van eenen divan in de vorstendommen Moldavie en Wallachije, en de weder verkiesbaarheid der hospodars na afloop van hun zevenjarig bestuur; de herstelling der privilegien van Servie en de ontruiming dezer provincie door de Ottomannische troepen (met uitzondering der vestingen). De bijzondere vorderingen der Russische vorderingen zullen door eene gemengde commissie verevend, en de betalingen aan den Russischen gezant te Konstantinopel gedaan worden.

Uit de volgende berichten blijkt, dat de verschijning van lord *Cochrane* in de Middellandsche Zee niet weinig ontsteltenis bij de Napolitaansche regering verwekt heeft:

Messina, den 30. September. Onderscheidene omstandigheden hebben bijgedragen om de opmerkzaamheid van het publiek en de overheid op de herhaalde verschijning van lord *Cochrane* op onze kusten te vestigen. Hij kruist reeds sinds een paar maanden in de Middellandsche Zee van het éene punt naar het andere; aan boord van zijn schip bevinden zich eenige Napolitaansche en Siciliaansche ballingen; hij zelf verschnijft zich achter een verhoogen naam; het is buiten twiifel, dat hij met de revolutionaire gezindheden bekend zijn, in geheime verbanden zocht te komen; twee vreemde consuls zouden daartoe de hand geboden hebben. Over alle deze omstandigheden ligt nog een strijper, die wet spoedig openligt zal worden. Zoo veel is zeker, dat in de plannen van lord *Cochrane* iets weifelends moet zijn; want men kan toch niet aannemen, dat hij zijne politieke zelfstandigheid, onder bescherming der Britsche vlag, tot de verontrusting van Christen Staten aan de Middellandsche Zee uitstreken mag. Onze regering heeft, zegt men, op de verwijdering der verdachte vreemde consuls aangedrongen.

Napels, den 10. September. Sedert eenige dagen is het oorlogschip de *Vesuvius*, hetwelk last had om lord *Cochrane* tot op den afstand van 120 zeemijlen van de Napolitaansche en Siciliaansche kusten waar te nemen, weder in de haven alhier binnengeloopt. Dr. *Unicorn*, aan welks boord zich lord *Cochrane* bevindt, heeft zijnen koers weder naar Malta genomen. Het schijnt dat de lord, tot de aankomst der noodige schepen uit Engeland, tijdsverdrif op de Middellandsche zee zoekt. In Sicilie en zelf in Calabrie heeft de geheimzinnigheid van het nu aankomende, dan weder verdwijnende schip groot opzien gebaard, hetwelk nog vermeerderd is doordien aan boord van het schip zich ballingen bevinden, die in Malta opgenomen zijn. Men heeft, dat onze regering ophelderingen van het Engelsche kabinet gevraagd heeft.

PETERSBURG, den 18. October.

Hunne Majesteiten de Keizer en Keizerin, benevens Z. Keiz. H. den erf-grootvorst zijn heden ten half elf ure in deze hoofdstad aangekomen. Hunne Maj. zijn afgestapt aan de hoofdkerk van Onze Lieve Vrouw van Kasan, alwaar zij werden ontvangen door Zijne Emin. *Seraphim*, metropolitaan van Petersburg, de hooge en mindere geestelijkheid dier hoofdkerk.

Van den 20. October.

Eergisteren werd de geestdrift, waarmede alle ingezetenen dezer hoofdstad bezielde zijn, ten toppunt gevoerd door de tegenwoordigheid Hunner Keiz. Majesteiten, die de stad zijn doorgereeden om de verlichting van dezelve te beschouwen. Z. M. de Keizer volgde het rijtuig van H. M. de Keizerin te paard, en allerwege op derzelver togt liet de menigte hare gevoelens door luide vreugdekreten onophoudelijk blijken. De verlichting der huizen, welke niet vóór laat in den avond ophield, was veel prachtiger dan de eerste, aangezien een groot aantal voorname personaadjes, welke zich om de krooning naar Moskou begeben hadden, teruggekeerd waren. Overigens hebben niet alleen de ingezetenen der volkrijkste wijken van de hoofdstad, maar ook die der meest afgelegene straten, als het ware, gewedijverd, om door vernuftige zinspelingen en schitterende versierselen de groote en oprechte vreugde te betuigen, waarmede alle gemeederen vervuld zijn.

PARIS, den 30. October.

De Koning heeft, op voordragt van den bisschop van Straatsburg, gouverneur van den hertog van Bordeaux, tot tweeden onderwijzer van denzelven aangesteld den heer *Barande*, een kweekeling van de politiechnische school, thans ingenieur bij het departement der bruggen en wegen. Dezelve zal belast zijn met het wetenschappelijk onderwijs van den jongen prins.

De missionnarissen zijn onder eene bedekking van militairen uit Brést vertrokken. De schouwburg, die aldaar om de plaats gehad hebben opschuddingen was gesloten geworden, is weder geopend.

In een der dagbladen wordt gezegd, dat ons ministerie zich van het Heilige Verbond schijnt losgemaakt, en aan het Engelsche ministerie aangesloten te hebben; dat men omtrent Spanje anders dan tot dus verre

schijnt te willen te werk gaan; dat de heer *de Moustier*, die de ruggeleunen der apostolischen te Madrid was, zal worden teruggeroepen; en dat er merkbare verkoeling tusschen den heer *Villele*, president van den raad van ministers, en den heer *Pozzo-di-Borgo*, ambassadeur van Rusland, schijnt plaats te hebben.

Hetzelfde dagblad klaagt over onveiligheid, welke tegenwoordig te Parijs heerscht, en zegt dat de politie zich meer schijnt toe te leggen op het bespieden der boekwinkels, dan op het weren van slecht volk.

Tijdingen uit Lissabon, van den 14. dezer, geven bericht van nieuwe mutterijen onder een gedeelte der militairen, ten voordeele van de Koningin en den infant don *Miguel*, waarvan men reeds door geruchten en tijdingen over Londen eenige kennis droeg. De graaf van *Amarante* heeft den 5. dezer de vaan van den opstand te Chaves geplant; doch geen ondersteuning genoeg vindende, is hij denzelfden dag met zes soldaten naar Berin in Spanje gevlugt. Zekere *Sebastiaan Martinez Mestre*, sluikhandelaar van beroep, doch tot luitenant-kolonel bevorderd, wegens zijne deelneming aan den opstand van den graaf van *Amarante*, markies van Chaves, in 1823, is aanyankelijk te Villa-Real-San-Antonio, in Alagarven, beter geslaagd. Ook den 5. dezer heeft hij aldaar het regiment No. 14, sterk 500 man, en 84 manschappen van het 4 regiment jagers weten in opstand te brengen, met dezelve de stad Tavira overrompeld, aldaar een regentschap in naam van don *Miguel*, die Koning zou zijn, aangesteld. De Koningin zou aan het hoofd van dit regentschap komen. Vervolgens zijn de rebellen op Faro getrokken en hebben die stad mede ingenomen. De jonge markies van *Abrantes* heeft zich in die stad aan het hoofd der muitelingen gesteld. Er zijn dadelijk troepen van Lissabon gezonden om den opstand te dempen. Volgens tijdingen van den 18. uit Lissabon, zou zulks reeds gebeurd, en de markies van *Abrantes* op de vlugt zijn.

AMSTERDAM, den 2. November.

Heden nacht ten een ure ontstond er brand in een winkelmis op den nieuwen dijk bij de Armsteeg. De bewoners van dit huis allen afwezig zijnde en met dan met geweld de deur kunnende openen, nam de brand, binnen weinige oogenblikken, zoo hevig toe, dat bijna gelijktijdig uit alle verdiepingen de vlam sloeg. De ongelukkige lieden het ongeval vernemende, snellen naar hunne woning, maar dezelve is reeds met al het huize in den asch gelegd, niettegenstaande de spoedige en voorbeeldelooze vigilantie der brandspuit-gasten. Door het in werking brengen van zestien spuiten zijn de belendende huizen wel beschadigd, maar voor de vernieling der vlammen behoed.

Van Zuid-Holland verneemt men met genoegen en deelneming, dat de aldaar uitgeschrevene collecte in de kerken voor de ongelukkigen in *Utrecht* en *Groningen* ons de beste gevolgen gehad heeft. In Rotterdam onder anderen bragt dezelve in éene kerk-beurt meer dan twaalf honderd gulden en in twee andere twee duizend gulden op. Wat mag toch de reden zijn; vraagt men hier algemeen, dat ook de provinciale staten van Noord-Holland zulk eenen maatregel minder goedkenren; in Amsterdam zou toch zulk eene collecte meer algemeene gelegenheid tot weldadigheid geven. Men verlangt daar naar eene collecte.

ARNHEM, den 3. November.

In ons vorige nummer deden wij de onnaauwkeurigheid van sommige dagbladen, ten aanzien van de zittingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, opmerken. Wij bepaalden ons tot de eerste zitting van die kamer. Thans zullen wij een oogenblik deze en andere dagbladen doorloopen, om na te gaan welke dwalingen zij op nieuw hebben begaan in de verslagen, die zij van de tweede vergadering, gehouden Donderdag den 19. October, gegeven hebben. Wij kunnen den juisten toedragt van zaken opgeven, middels berichten uit Brussel, waarop men volkomen staat kan maken.

Wij beginnen met de *Staats-Courant*, als zijnde het dagblad, hetwelk wel het naauwkeurigst van alle behoorde te zijn, het officiele blad, waarop men tot dus verre gewoon was zich te verlaten, en het welk door andere Hollandsche dagbladen meestal gevolgd wordt. In dat dagblad nu van Maandag den 23. October leest men, dat er in de zitting van Donderdag den 19. naauwelijks DERTIG leden aanwezig waren. Het is aan de heeren redacteurs van dat blad, zoo wel als aan elk bekend, dat de vergadering nimmer met een aantal van 30 leden kan beraadslagen, en dat er beraadslagingen, ja zelfs zeer gewichtige beraadslagingen alstoen hebben plaats gehad, blijkt uit al hetgeen vervolgens aldaar gelezen wordt. Wat moet men nu hier gelooven? Heeft de kamer inderdaad beraadslagd met een getal van naauwelijks dertig leden? Dit is te ongerijmd om er aan te denken: de waarheid is, dat er 80 leden zijn tegenwoordig geweest.

In dat zelfde nummer leest men, » De heer *Reiphins*: » » Ik acht mij » » verplicht de kamer te verwittigen, dat de stukken, betreffende de verkiezing van den heer *de Bousies* mij daar op het oogenblik, op eene » » zonderlinge wijze, ter hand komen. » Dit lezende zoude men daaruit moeten opmaken, dat de geloofsbrieven van den heer *de Bousies* op eene zonderlinge wijze aan den heer voorzitter waren ter hand gekomen: wat beteekenen toch anders de woorden de stukken, betreffende de verkiezing van den heer *de Bousies*? De waarheid is, dat niet de stukken, betreffende die verkiezing, of de geloofsbrieven van den heer *de Bousies*, maar zekere andere stukken, door eenen ongenoemden ingezonden en door den voorzitter op het bureau gevonden, betrekking hebbende tot de benoeming van den heer *de Bousies*, aan de vergadering worden bekend gemaakt, om te weten wat men met die stukken doen zal; gelijk zulks uit het vervolg blijkt. De zinsnede is dus geheel onnaauwkeurig.

Verder leest men, in dat zelfde nummer, dat de president mededeeling doet van een tractaat, tusschen de *Nederlanden* en *Pruissen* gesloten. Wij kennen zulk een tractaat niet. Het *Journal de la Belgique* zegt, dat er mededeeling is gedaan van een tractaat van Koophandel tusschen de *Nederlanden* en *Denemarken*. Wat moet men hier gelooven? Wat is waar? De waarheid is, dat de voorzitter aan de kamer heeft bericht eene kennisgeving van den Koning te hebben ontvangen, wegens een gesloten tractaat tusschen Z. M. en den Koning van Denemarken, tot afschaffing van het *jus detractus* en van de belasting op de landverhuizingen, een tractaat reeds voor vier maanden in het *Staatsblad* en in het *Journal officiel* (No. 51) medegedeeld. Het is, voorzeker, van belang dergelijke dwalingen te doen kennen en te doen ophouden; want, de beide

voornoemde dagbladen lezende, vraagt men zich af, welk is dan toch dat tractaat van koophandel tusschen de Nederlanden en Denemarken? Men vraagt, men onderzoekt, men wordt nieuwsgierig, en dit alles zonder eenigen grond, zonder reden. De tractaten, waarvan die dagbladen spreken, bestaan niet, en hebben dus ook niet kunnen worden medegedeeld.

Voor het overige moeten wij aan de Staats-Courant het recht laten wedervaren, dat zij zich heeft gewacht voor eene andere onnaauwkeurigheid van het Journal de Bruxelles (waaruit zij haar verslag schijnt ontleend te hebben) met opzigt tot de eed-aflegging van den heer de la Vielleuze. Dat Brusselsche dagblad doet dien gedempte den eed in handen van den voorzitter twee malen afleggen, zoo voor als het onderzoek van deszelfs geloofsbrieven. Elk die slechts een weinig met onze staats-inrigtingen bekend is, weet, dat een nieuw lid minner den eed in handen van den voorzitter aflegt voor, maar steeds na het onderzoek en de goedkeuring van deszelfs geloofsbrieven. Men kan zich nauwelijks een denkbeeld vormen van de mogelijkheid van zulk eene dwaaling: hoe toch kan men eene daadzaak, gelijk het afleggen van eenen eed, als geschied, als hebbende plaats gehad opgeven, daar zij materieel niet bestaan heeft? De geschiedschrijver van het Journal de Bruxelles heeft niet kunnen zien dat de heer de la Vielleuze den eed in handen van den voorzitter heeft afgelegd voor het onderzoek van zijne geloofsbrieven, en echter zegt hij, maar zeer stellig, dat die aflegging ook toen heeft plaats gehad.

Wij hebben geen lust om andere min belangrijke misslagen, welke wij in onderscheiden dagbladen ten aanzien van de zittingen der Tweede Kamer hebben aangestreeft, hier aan te wijzen; dit zoude vervuilen voor onze lezers zijn; de door ons gedane teregtwijzingen hebben wij noodzakelijk geoordeeld, opdat een ieder zoude weten wat waarheid zij in de verschillende lezingen van die dagbladen.

Uit eenen particulieren brief uit Munster, aan de redactie dezer Courant toegezonden, zijn wij verzocht het navolgende te plaatsen:

De Arnheemsche Courant van den 30. September II. meldt dat twee katholieke geestelijken uit Munster, die blootelijk ter hunner uitspanning eene reis naar Holland deden, bij mangel van pas, te Amsterdam, eenige dagen in hechtenis gehouden, daarna voor het aankomen hunner passen, op hoog bevel, door middel der diligencie, langs den naasten weg naar de pruisische grenzen terug gezonden zijn. Tot staving van dit berigt strekke nog deze opmerking, dat gezegde geestelijken zelfs verzocht hebben verlof om over Haarlem, Leiden, den Haag, en Rotterdam, naar hun vaderland terug te keeren; opdat zij zoo doende hun reisplan ten minste eenigzins konden uitvoeren, of dat men hen tot het aankomen hunner passen, uit Munster, hetwelk voorzeker niet langer dan twee of drie dagen zou duren, in de gevangenis zou houden, om vervolgens, naar hun goedvinden te kunnen reizen. Maar deze hunne bede werd geheel verworpen en hun gezegd, dat al kwamen hinnen passen, dat dezelve voor hen int geen ander opzigt nuttig zouden kunnen zijn dan om te bewijzen, dat zij die personen waren waarvoor zij zich uitgaven; en zij toch langs den kortsten weg weder terug moesten. Daarenboven, dat, bijaldien zij niet goedwillig begeerden terug te reizen, zij in nog strengere bewaking zouden genomen worden en ook van die bezoeken zouden verstoken zijn, welke men hun tot hertoe had toegestaan. In deze omstandigheden van twee kwaden het minste moedende kiezen, waren zij genoodzaakt tot het vertrek over Arnhem en Doersburch te besluiten. Twee aanzienlijke ingezetenen van Amsterdam, die hun een afscheidsbezoek wenschten te geven, werden niet meer tot hen toegelaten. En zoo hebben zij de misdadigers, het land weder moeten ontrenten.

Men verneemt dat het gouvernement maatregelen heeft genomen om eene sterke magt naar onze bezittingen in Oost-Indien te zenden. Men vraagt eene compagnie vrijwilligers uit elke afdeeling of regiment infanterie; indien, zoo als het zich reeds laat aanzien, de 27. in dienst zijnde regimenten, die compagnien zullen leveren, zal men een korps hebben van ruim 2700 man; waarbij, zoo men nog verzekerd zullen gevoegd worden de vrijwilligers van de kavalerie en artillerie, welke men ook tot een genoegzaam aantal zal aannemen.

Berigten uit Namen en Brussel ontvingen melden, dat in die steden zich reeds meer vrijwilligers hebben aangeboden dan men gevraagd had. Zulks is echter niet te verwonderen, daar er eenige voordeelen aan dat engagement verbonden zijn: het is slechts voor twee jaren en men zal in het vaderland terug komende, de rangen behouden welke men in de Oost-Indien bekomen heeft.

LEEUWARDEN, den 31. October.

Is in vele plaatsen van Vriesland door de heerschende ziekte de allerde grootte voorzeker moeten onder deze genoemd worden de dorpen Oude- en Nieuw-Weaske, grietenij Haskerland, gezamenlijk een getal van ruim achtien honderd zielen uitmakende, waarvan de meesten huu brood met handdenheid moeten winnen; geen dier huisgezinnen, of dezelve zijn door deze heerschende ziekte aangetast, en 30 zijn er reeds in deze maand overleden.

Heden beviel van eene welgeschapene Dochter, JEAN-
NETTE WILHELMINA NEDER-
MEIJER VAN ROSENTHAL, geboren B-
RONNEN VAN ECK.
ARNHEM, den 1. November 1826.

Heden overleed alhier, in den ouderdom van 68 jaren, Vrouw
OLIMPIA MARIA LACOURRE,
Weduwe wijlen den Wel. Eerwaarden Heer Everat JAN Post, in
leven Predikant bij de Gereformeerde Gemeente te Arnhem.
AMSTERDAM, den 27. October 1826.

WILLEM STAATS EVERS.
ABRAHAM RYKE.
Executeurs Testamentair.

De ONTVANGER van de DOMEINEN
te TIEL, zal op Woensdag den 8. November 1826,
des voormiddags ten tien ure, in de Gemeente van Beu-
sichem, in het Logement de Zwaan, bevoord bij W. VAN
WINSSEN, publiek en naar den instaanneenden Aanbe-
steden Het REPAREEREN en opmaken van eenige K. R. I. B.
B. E. N. gelegen aan de Dominiale Uiterwaarden in voornoemde Gemeen-
te, alsmede het LEGGEN van eene NIEUW-GEBOUWDE
DWARSKRIB aldaar, volgens Bestek en Conditien, wel-
ke van heden af aan dagelijks ten Kantore der Domeinen te Tiel, als
ook in het Logement de Zwaan voornoemd, voor een ieder zullen ter
keuring liggen.

En wijders ten zelfden dage en plaatse verkoopen: een aanzienlijke
kwantiteit welgewassen RYSHOUT, staande in de Dominiale
Rijswaarden, gelegen als voren.

De Ontvanger voornd.
H. M. VAN ERMEL.

Te ARNHEM, bij C. A. EHEME, Backdrukker.

De Notarissen Mr. J. NYHOFF, te Arnhem
en L. H. N. BOSCH van ROZEN-
THAL, te Dieren, qq., zullen den 7. November
1826, des morgens ten 9 ure, te Velp aan het Sterfluis, Erchuis-
wijze verkoopen: een netten INBOEDEL van MAHO-
NIEHOUTEN en andere MEUBELS, KISTEN,
KASTEN, STOELN, CANAPE met Overtrek,
KABINET, LEDIKANTEN met Behang, MEU-
BELGORDIJNEN, SPIEGELS in vergulde lijnen
en andere, KOPER, TIN, BLIK, PORCE-
LEIN, GLAS en AARDEWERK, LINNEN,
BEDDEN en BEDDENGOD, TAPIJTEN
VLOERKLEEDEN, eenig ZILVERWERK,
waaronder LEPELS en VORKEN, KAGCHELS
met Toebehooren; enige wel geconditioneerde BOEKEN, waar-
onder Regtsgeleerde en tot het Notariaat betrekkelijk, VADER-
LANDSCHE HISTORIE van WAGENAAR enz.
Nagelaten bij wijlen den Heer L. J. VAN DER SLUIS al-
daar, zijnde des Zaturdags en 's Maandags te voren voor een iegelijk
te zien.

In Naam des Konings.
V E R K O O P I N G.

Ter Rolle van Geregelyke Uitwinning, bij de Regthank ter
Eerster Instantie, zitting houdende te Tiel, Provincie

1. Een HUIS, het uitzigt hebbende met een raam over den veed,
en een HOF en ongeveer twee en veertig Roeden en acht en
vijftig Ellen APPELEN BOOMGAARD, staan-
de en gelegen onder Maurik, Gemeente Maurik, Kanton en
Arrondissement Tiel, Provincie Gelderland, omland Oost de
Erftgenamen van wijlen den Heer G. D. VAN HELLENBERG,
West en Zuid den Heer VAN ZUYLEN VAN NYVELD en
Noord der Straat. En

2. Een HUIS, het uitzigt hebbende met een raam tegen den
dijk en ongeveer een Bunder, veen en twintig Roeden en
drie en zeventig Ellen B. G. L. W. L. A. N. D., genaamd den
Hoofdakker, staande en gelegen te Maurik, Gemeente
Maurik, Kanton en Arrondissement Tiel, Provincie Gelder-
land, omland Oost de Erftgenamen van wijlen den Heer G. D. VAN
HELLENBERG, West en Zuid den Heer VAN ZUYLEN VAN NYVELD en
Noord der Straat. En

Zijnde alle de voorschreven Goederen bij HILLEGONDA VAN
DRIEL, Weduwe FIER GEVERSE VAN DRIEL voor zoo
verre bekend, in eigen gebruik.
Gearresteerd als onroerend goed ten laste van HILLEGONDA
VAN DRIEL, Weduwe FIER GEVERSE VAN DRIEL,
Landigenaresse, pro se en als Moeder en legitime Voogdesse over hare
minderjarige kinderen bij gemelden haren Man FIER GEVERSE VAN
DRIEL verwekt, wonende te Maurik, en WILLEM VAN DRIEL
Landman en zijne Huisvrouw HENDRIKA VAN DER BURGT, wo-
nende te Kerk-Averdaath.

Ter rekwistie van de Heeren EMANUEL HYMANS en ISAK
HYMANS, Koophlieden, wonende te Tiel, hebbende tot Procureur
den Heer R. VAN GYTENBEEK, veruande te Tiel,
die de zaak voor de rekwiranten zal waarnemen.

Bij Proces-Verbaal, gedateerd den dertienden November 1800, vier en
twintig, behoort geregistreerd, waarvan ten gemelden dage konijnis
gelaten aan den Heer D. DE ROOY, Schout van het Schout-
Ambt Maurik, en aan den Heer O. C. J. HOOGENBOM,
VAN DOMSELAAR, Griffier van het Vrederegereet van
het Kanton Tiel, zijnde overgeschreven bij den bewaarder der hypo-
theken te Tiel, den vier en twintigsten December 1800 vier en twintig
en op den negen en twintigsten daarna, ter Griffie van de Regt-
bank ter Eerster Instantie, zitting houdende te Tiel. De provisionele toewijzing heeft bij gemelde Regthank plaats
gehad op den 30. October 1826, en zijn de beide Perceelen aan den
Procureur van de Exequutanten toegevoerd, ieder voor den prijs van
1000 en is de definitieve toeschatting bij gemelde Regthank bepaald
op Maandag den 2. Januarij 1827 des morgens ten elf ure, ter Rolle
van Geregelyke Uitwinning bij de Regthank van Eersten Aanleg, zit-
ting houdende op het Stadhuis te Tiel.

Hetgeen Certificeert,
R. VAN GYTENBEEK,
Procureur.

Krachten autorisatie van Zijne Excellentie den Heer
Minister van Staat, Gouverneur der Algemeene Neder-
landische Maatschappij, ter begunstiging van de Volks-
vijf, zal het AGENTSCHAP van den ALGEMEENEN
NEN RYKSKASSIER te ARNHEM, van heden af
aan waargenomen worden door den Heer F. R. VAN
ENGELENBURG, wiens handteekening voor die van den
Agent, gedurende deszelfs absentie, zal valideren.
Arnhem, den 1. November 1826.

De Agent van Alg. Nad. Cassier
VAN RANDOW.

NB. Uit de Hand te Koop, voor een zeer billijk prijs, Eene
nieuwe, zuiver toongevende FORT E. met eenen Oca-
taaf en vijf pedalen. Te bevragen bij den Agent van de
S. Men presenteert HET FOTHEEK, met
eenige wel gekonstige INSTRUMENTEN.
W. T. ROEKHORST,
te Arnhem.

JACOB LEVIE JACOBS,
In de Ketelstraat, naast het Burger-Weeshuis, te Arnhem, re-
fereert zich aan de Haerlemsche Courant van den 14. Maart, en de
Amsterdamsche Courant van den 18. Februarij, beide van dit jaar
en, aangezien dat eenige zijner Crediten met de invordering hunner
Pretensien zijn achter gebleven, roept bij deze nogmaals op alle mege-
nen, dewelke nog eenige vorderingen ten zijnen laste mogten hebben,
hetzij Boekschuld of Wissels, om hiervan, ten zijnen laste, bovenge-
meld, TEN VOLLE, hunne betaling te erlangen. Gemelde
heeft heden ontvangen eene schoone versche partij WINTERS-
GOEDEREN, als: M. A. N. J. L. A. K. E. N. S., zoo bij
de el als gemaakte Mantels, Engelsche, Saksische en Bengaalsche Meri-
nossen, gekleurde Marselines, en Gros de Naples, alsmede eene aan-
zienlijke partij gekleurde en effen K. A. T. O. E. N. E. N. en meer an-
dere Goederen; het alles tot zeer lage prijzen. Beveelt zich bij voort-
doring in het gunstig aandunken van zijne geerde begunstigers.

Te ARNHEM, bij C. A. EHEME, Backdrukker.